

Tazatel: A jak poznáte, že žáci dávají pozor?

Učitelka Vlasta: Že se ptají, dokonce si do mě rýpnou nebo se zeptají: „A proč ten? A jak ta půda se v tom, feudum teda je půda, a jak vůbec se ta půda rozdělovala?“ Já kolikrát musím taky říct: „Děcka nevím.“ Já taky veškeré drobnosti a okolnosti nemůžu vědět nebo... takže nad tím spekulujeme spolu, jak asi to mohlo být a jak to asi vyplynulo. To mám pocit, že ta hodina je bavila, když se začnou ptát, a ptají se, jestli bysme mohli třeba jet na exkurzi zrovna se tam podívat, když mají zájem sami, tak nějak. Tak pak su spokojená a většinou děcka také. A učí se teda, aj je donutím učit dost často. Oni dost často šestáci mívají špatné známky v dějepisu, tam mívám jedna z nejhorších průměrů, ale oni se časem, až jako si na sebe zvykneme, až ten dějepis je začne bavit, až mě trošku poznají, tak oni se i učí potom, oni se začnou učit i slabší děcka. Takže prostě je to vzájemná spokojenost, já dojdu spokojená a oni nejsou vynervačení z té hodiny většinou, nevím, jak to mám říct no. Já jsem nad tím takhle nikdy nepřemýšlela.